

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 12CoP/86/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124349201
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6124349201.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členov senátu - sudcov Mgr. Silvie Tisovej a Mgr. Petra Straku, v právnej veci manžela (navrhovateľ, otec): A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXXX/XXX, C. D. - A., t. č. E. XXX/XX, B., zastúpeného splnomocneným zástupcom: JUDr. Stanislav Rešutík, advokát, so sídlom Nám. M. R. Štefánika 29/36, Brezno proti manželke (matka): F. B., G. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXXX/XXX, C. D. - A., zastúpená splnomocnenou zástupkyňou: JUDr. Radka Rešutíková, advokátka, so sídlom Spojová 2, Banská Bystrica, o rozvod manželstva a o úpravu pomerov manželov k maloletým deťom: I. B., nar. XX.XX.XXXX a J. B., nar. XX.XX.XXXX, obidve bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Brezno, na čas po rozvode, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9P/73/2024-119 zo dňa 05. decembra 2024, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výrokoch II., III., IV., V., VI. a VII. potvrduje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „okresný súd“) rozsudkom č. k. 9P/73/2024-119 zo dňa 05. decembra 2024 rozhodol tak, že

I. Súd manželstvo účastníkov A. B., nar. XX.XX.XXXX a F. B., G. H., nar. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa XX.XX.XXXX v K., zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu K., vo zväzku X, ročník XXXX, na strane XXX, pod poradovým číslom X, rozvádza.

II. Súd neschvaľuje dohodu rodičov o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom uzavretú dňa 27.09.2024.

III. Maloleté deti B., I., nar. XX.XX.XXXX a J., nar. XX.XX.XXXX sa na čas po rozvode manželstva zverujú do osobnej starostlivosti matky F. B., nar. XX.XX.XXXX.

IV. Obaja rodičia sú oprávnení zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok v bežných veciach.

V. Otec A. B., nar. XX.XX.XXXX je povinný počnúc dňom právoplatnosti výroku o rozvode manželstva prispievať na výživu maloletej I. B., nar. XX.XX.XXXX výživným v sume 120,- Eur mesačne a na výživu maloletej J. B., nar. XX.XX.XXXX výživným v sume 120,- Eur mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí.

VI. Styk otca s maloletými deťmi sa neupravuje, tento sa ponecháva na dohodu rodičov.

VII. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

1.1 Rozhodnutie odôvodnil tým, že návrhom doručeným dňa 23.07.2024 sa manžel (ďalej „navrhovateľ“ aj „otec“) domáhal, aby súd rozviedol jeho manželstvo uzavreté dňa 29.08.2020. Súčasne žiadal, aby súd upravil výkon rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode, a to tak, že obe maloleté deti by zveril do osobnej starostlivosti matky a on aby bol zaviazaný povinnosťou prispievať

na výživu maloletých detí výživným v sume 100,- eur mesačne na každé dieťa zvlášť. Zároveň žiadal upraviť aj jeho styk s maloletými deťmi.

1.2 Pri rozhodovaní súd vychádzal z ust. § 22, § 23 ods. 1, 2, 3, § 18 a § 19 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“), § 100 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), § 24 ods. 1, 2, 4, 5, § 25 ods. 1, 2, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 Zákona o rodine, čl. 5 základných zásad Zákona o rodine a § 217 ods. 1 veta prvá zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“.

1.3 Súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania a po ich zhodnotení rozhodol tak, že manželstvo účastníkov rozviedol. Manželstvo účastníkov je rozvrátené do tej miery, že si neplní svoj spoločenský účel, ktorý spočíva vo vytváraní rodinného prostredia, kde manželia žijú vo vzájomnej zhode, citovom zblížení, poskytujú si navzájom pomoc a podporu. Účastníci nežijú v spoločnej domácnosti, manželstvo si neplní svoje spoločenské funkcie, pretože účastníci spolu nekomunikujú ako manželia o osobných veciach, netrávajú voľný čas spoločnými aktivitami a ani spolu nežijú manželským intímny životom. Za príčinu rozvratu manželstva, ktorú bol súd povinný skúmať, považoval rozdielnosť hodnôt, názorov na otázky súvisiace so spoločným spolužitím, vzájomné odcudzenie účastníkov konania. Súd mal za to, že nie je možné očakávať obnovu manželského spolužitia. Obaja manželia zhodne súhlasili s rozvodom manželstva s tým, že obnovenie ich spolužitia nie je možné. Rozvrat manželstva účastníkov konania je hlboký a trvalý. Z manželstva účastníkov pochádzajú toho času ešte 2 maloleté deti pričom rozvod manželstva účastníkov nie je ani v rozpore so záujmami maloletých detí, ktorých pomery sa ani v prípade rozvodu nezmenia k horšiemu.

1.4 Účastníci konania na prvom informatívnom stretnutí, ktoré sa uskutočnilo dňa 27.09.2024 ohľadom úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva uzavreli rodičovskú dohodu, podľa ktorej sa maloleté deti na čas po rozvode manželstva zverujú do spoločnej osobnej starostlivosti rodičov; zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok budú obaja rodičia; počas trvania spoločnej osobnej starostlivosti rodičov sa výživné neurčuje a styk s maloletými deťmi sa neupravuje, tento sa ponecháva na dohodu rodičov. V čase spísania rodičovskej dohody účastníci konania bývali v spoločnej domácnosti na adrese trvalého pobytu a aj z tohto dôvodu obaja súhlasili so spoločnou osobnou starostlivosťou. Na pojednávaní dňa 31.10.2024 navrhovateľ uviedol, že dňa 01.10.2024 sa odsťahoval zo spoločnej domácnosti a v súčasnosti už s manželkou nebývajú spolu. Naďalej však súhlasil so zverením maloletých detí do spoločnej osobnej starostlivosti a navrhol, aby rodičovskú dohodu spísanú dňa 27.09.2024 súd schválil, na čom zotrval aj na pojednávaní dňa 05.12.2024. Manželka na pojednávaní dňa 31.10.2024 nesúhlasila so spoločnou osobnou starostlivosťou o maloleté deti, nakoľko od spísania rodičovskej dohody sa situácia zmenila, keďže sa navrhovateľ odsťahoval zo spoločnej domácnosti a podľa nej spoločná osobná starostlivosť nebude fungovať, keďže nemá istotu, že jej navrhovateľ bude prispievať na výživu detí. Na uvedenom zotrvala aj na pojednávaní dňa 05.12.2024. Kolízny opatrovník maloletých detí na pojednávaní dňa 05.12.2024 uviedol, že nie je v záujme maloletých detí zverenie do spoločnej osobnej starostlivosti rodičov, nakoľko rodičia sa nevedia na úprave práv a povinností dohodnúť. Súd na základe vykonaného dokazovania a po ich zhodnotení rozhodol tak, že dohodu rodičov o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom uzavretú dňa 27.09.2024 neschválil, nakoľko bol názoru, že táto nie je v záujme maloletých detí a nemal za to, že takto budú zaistené potreby maloletých detí. Nevyhnutnou podmienkou uplatnenia tejto formy spoločnej osobnej starostlivosti je nielen záujem o spoločnú osobnú starostlivosť o dieťa, ale hlavne súhlas obidvoch rodičov so spoločnou osobnou starostlivosťou. Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov. Pri spoločnej osobnej starostlivosti je v záujme dieťaťa, aby rodičia boli schopní dohodnúť sa o výchove a osobnej starostlivosti o dieťa po rozvode manželstva, ich nezhody po rozhodnutí o úprave práv a povinností sú podkopaním stability prostredia a fakticky znefunkčnia spoločnú osobnú starostlivosť, dieťa vystavia konfliktom rodičov aj konfliktu lojality k rodičovi alebo k obom rodičom. Fundamentálnym základom pri spoločnej osobnej starostlivosti je vo všeobecnosti súhlas oboch rodičov a skutočnosť, že sa vedú bez konfliktov vzájomne bez ingerencie súdu o všetkom ohľadne ich dieťaťa dohodnúť. V prejednávanej veci z vykonaného dokazovania vyplýva, že účastníci konania ako rodičia maloletých detí medzi sebou nevedia vždy konštruktívne komunikovať, obaja účastníci sa aj pri pohovore s kolíznym opatrovníkom vyjadrili, že spolu nekomunikujú, aj z toho dôvodu kolízny opatrovník navrhol účastníkom možnosť využiť odbornú pomoc prostredníctvom Centra pre deti a rodiny L. za účelom zlepšenia komunikácie ohľadne maloletých detí. Vzhľadom na uvedené preto súd nemal preukázanú skutočnosť, že sa účastníci vedú bez konfliktov vzájomne bez ingerencie súdu o všetkom ohľadne ich maloletých detí dohodnúť. Čo sa týka starostlivosti o maloleté deti, na základe vykonaného dokazovania, mal súd za preukázané, že rodina maloletých detí už niekoľko mesiacov funguje v režime, v ktorom sú obidve

maloleté deti v starostlivosti matky a otec sa stretáva s maloletými deťmi tak, že chodí za deťmi každý deň po práci. Berúc do úvahy citované základné zásady Zákona o rodine a vychádzajúc zo správy o šetrení pomerov a doporučená kolízneho opatrovníka, dospel k záveru, že nateraz je v najlepšom záujme maloletých detí, aby boli zverené na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky. Matka je na rodičovskej dovolenke, pričom maloletá J. je v jej celodennej starostlivosti. Súd pri rozhodovaní o výchovnom prostredí maloletých detí na čas po rozvode nezistil žiadne nedostatky v starostlivosti matky o maloleté deti a matka má vytvorené vhodné podmienky pre riadnu starostlivosť o maloleté deti. Vzhľadom k uvedenému na čas po rozvode zveril obidve maloleté deti do osobnej starostlivosti matky.

1.5 Styk otca s maloletými deťmi súd neupravoval, tento ponechal na dohodu rodičov, keďže na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že nateraz je to najvhodnejšia forma, nakoľko účastníci konania stále majú spoločný dom, v ktorom býva matka s maloletými deťmi a do ktorého má prístup aj otec, pričom tento sa stretáva s maloletými deťmi tak, že chodí za deťmi každý deň po práci. Vzhľadom na uvedené v súčasnosti sa to javí ako najvhodnejšie riešenie stretávania sa otca s deťmi, pokiaľ si rodičia nevyriešia bytovú otázku.

1.6 Pri rozhodovaní o výživovacej povinnosti otca vo vzťahu k maloletej I. súd vzal do úvahy zákonné hľadiská schopností, možností a majetkových pomerov jednotlivých rodičov, zabezpečovanie osobnej starostlivosti o dieťa, ako aj odôvodnené potreby maloletej. Mal zistené, že maloletá I. je vo veku X rokov. Akceptoval mesačné výdavky uvádzané matkou v sume 270 eur (poplatok za škôlku 8 eur, strava v škôlke 50 eur, oblečenie a obuv okolo 70 eur, drogéria okolo 15 eur, strava doma), z ktorej odpočítal sumu 60 eur titulom štátnej dávky prídavku na deti a tak náklady na maloletú sú v celkovej výške cca 210 eur mesačne. Čo sa týka maloletej J., táto je vo veku X rokov. Akceptoval výdavky uvádzané matkou v sume cca 270 eur (plienky 50 eur, oblečenie a obuv okolo 50 eur, vlhčené obrúsky 20 - 30 eur, drogéria okolo 15 eur a tiež strava doma), z ktorej sumy bola odpočítaná suma 60 eur titulom štátnej dávky prídavku na deti. Takže náklady sú v celkovej výške cca 210 eur mesačne. Pokiaľ ide o otca, súd vychádzal z aktuálneho príjmu, ktorý podľa vlastného udania dosahuje vo výške cca 1.000 eur mesačne. Čo sa týka matky táto poberá rodičovský príspevok v sume 473,30 eur mesačne a prídavky na obidve deti vo výške 120 eur mesačne. Súd mal za to, že takto stanovené náklady sú primerané veku detí, regiónu, v ktorom žijú ale aj primerané rozvoju ich osobnosti. Z takto určených výdavkov na maloletú I. stanovil počnúc dňom právoplatnosti výroku o rozvode manželstva výživné vo výške 120 eur mesačne, ako čosi viac ako polovica nákladov na maloletú (210 eur : 2), rovnako tak aj u maloletej J.. Súd pri stanovení výšky výživného vychádzal aj z metodiky výpočtu výživného v Slovenskej republike, ktorú vypracovala pracovná skupina Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky a zistil tak, že tak, že výživné na maloletú I. a maloletú J. má byť 12 % zo sumy čistého príjmu otca (1.000 eur), čo je suma 120 eur.

1.7 O náhrade trov konania účastníkov súd rozhodol v súlade s ustanovením § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento neustanovuje inak. V konaní nezistil ani okolnosti, s prihliadnutím na ktoré by bolo priznanie náhrady trov konania spravodlivé a ani jeden z účastníkov sa tejto náhrady trov konania nedomáhal.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal otec prostredníctvom splnomocneného zástupcu odvolanie zo dňa 16.01.2025 do výrokov II., III., V. a VI. odvolávajúc sa na dôvody uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP a ust. § 62 ods. 1 CMP.

2.1 V odvolaní uviedol, že na prvom informatívnom stretnutí, ktoré sa uskutočnilo dňa 27.09.2024, uzavreli rodičia rodičovskú dohodu, podľa ktorej sa maloleté deti na čas po rozvode manželstva zverujú do spoločnej osobnej starostlivosti rodičov; zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok budú obidvaja rodičia; počas trvania spoločnej osobnej starostlivosti rodičov sa výživné neurčuje a neupravuje sa styk s maloletými deťmi, tento sa ponecháva na dohodu rodičov. Po jej uzavretí sa vo veci konali následne pojednávania v dňoch 31.10.2024 a 05.12.2024. Napriek tomu, že sa otec odsťahoval zo spoločnej domácnosti v októbri 2024, vo vzťahu k maloletým deťom zo strany rodičov nedošlo k žiadnej zmene pomerov, pretože rovnako, ako pred októbrom 2024, aj po ňom trávi otec po práci každý deň s deťmi, dokonca napriek tomu, že sa odsťahoval zo spoločnej domácnosti, prespáva v spoločnom dome, ktorý je v podielovom spoluvlastníctve, nie bezpodielovom spoluvlastníctve manželov a každý z manželov je podielovým spoluvlastníkom vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1-ica. Z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že úver, týkajúci sa nehnuteľnosti v podielovom spoluvlastníctve rodičov, spláca len otec, čo sa týka hospodárenia, tak v súčasnosti náklady na bývanie a náklady na spoločný dom uhrádza s manželkou tak, že jej zvykne poslať peniaze a matka to platí zo svojho účtu. Taktiež zvykne prispievať aj na stravu, nakoľko každý deň po práci, keď sa zastaví za deťmi, zvykne kúpiť aj potraviny. Matka mu povie, alebo mu napíše, čo potrebuje a on to kúpi. Výdavky na domácnosť predstavujú sumu: splátka úveru 350 eur, poistenie domu 100 eur ročne, elektrina 92 eur, stočné za

vodu 60 - 80 eur 1x za 6 mesiacov, smeti 80 eur, domová daň 130 eur ročne, strava pre celú rodinu mesačne cca 500 eur. Všetky uvedené výdavky vrátane stravy hradí otec.

2.2 Ďalej otec poukázal na správu kolízneho opatrovníka zo dňa 16.09.2024 v ktorej navrhuje zveriť maloleté deti do spoločnej osobnej starostlivosti, avšak v správe zo dňa 04.12.2024 už navrhuje zveriť maloleté deti do osobnej starostlivosti matky a dňa 05.12.2024 na pojednávaní uviedol, že „nie je v záujme maloletých detí zverenie do spoločnej osobnej starostlivosti rodičov, nakoľko rodičia sa nevedia na úprave práv a povinností dohodnúť“. Súd prvej inštancie napriek tomu rozhodol tak, že vo výroku VI. ponechal styk na dohode rodičov.

2.3 Keďže súd vychádza zo skutočností, daných v čase vyhlásenia rozsudku, nie je zrejmé, v čom uzavretá dohoda rodičov zo dňa 27.09.2024 nie je v záujme maloletých detí, keďže práve naopak, zverenie maloletých detí len jednému z rodičov (matke) naruší doterajšiu paritu práv a povinností rodičov vo vzťahu k maloletým deťom, keďže otec je v styku s deťmi každý deň, ako konštatuje aj súd prvej inštancie. Práve skutočnosť, že rodičia maloletých detí nemajú vyriešenú bytovú otázku a najmä doposiaľ nemajú vyriešené vzájomné vyporiadanie k spoločnej nehnuteľnosti, tak zverenie maloletých detí do osobnej starostlivosti len jednému z rodičov a určenie vyživovacej povinnosti druhému z rodičov, t. j. otcovi, ktorý hradí všetky výdavky vrátane stravy, ako je uvedené vyššie, spôsobí len eskaláciu napätia medzi rodičmi maloletých detí, čo nie je v záujme maloletých detí ako kardinálnym kritériom v konaniach, týkajúcich sa úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom.

2.4 Podľa otca, súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a toto rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, tiež z nesprávneho a neúplného zistenia skutočného stavu veci, pretože odvolaním napadnuté výroky II., III., V. a VI. rozsudku nekorešpondujú so skutočnosťami, zistenými vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie a nevychádzajú zo skutočností, daných v čase vyhlásenia rozsudku.

2.5 Na základe uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výrokoch II., III., V. a VI. zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo alternatívne navrhol, aby zmenil rozsudok okresného súdu tak, že zrušuje výroky II., III., V. a VI. napadnutého rozsudku a na čas po rozvoze schvaľuje dohodu rodičov o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, uzavretú dňa 27.09.2024 tak, že zveruje maloleté deti do spoločnej osobnej starostlivosti rodičov a výživné počas trvania spoločnej osobnej starostlivosti neurčuje.

3. Kolízny opatrovník vo vyjadrení zo dňa 30.01.2025 navrhol, aby odvolací súd odvolanie otca zamietol a ponechal rozhodnutie okresného súdu v časti návrhu o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom. Mal za to, že súd prvej inštancie rozhodol vecne správne.

4. Matka prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 10.02.2024 (správne 10.02.2025 - poznámka odvolacieho súdu) poukázala na to, že otec ako uviedol na pojednávaní pred súdom, sa odsťahoval zo spoločnej domácnosti ku svojej matke, a teda nežije s ňou v spoločnej domácnosti. Ďalej uviedla, že otec posledné 2 mesiace začal pracovať na živnosť v zahraničí v Nemecku, čiže reálne je z mesiaca doma týždeň, na výchove a starostlivosti o deti sa nijako nepodieľa. Matka zabezpečuje celodennú starostlivosť o maloleté deti. Maloletú I. vozí každé ráno do školy na C. D. a rovnako ju poobede vyzdvihuje. O maloleté deti a domácnosť sa stará sama. Výdavky spojené s maloletými deťmi a domácnosťou si hradí sama. Otec sa na nákladoch na maloleté deti nepodieľa. Matka nesúhlasí so spoločnou osobnou starostlivosťou, nakoľko sa nerealizuje, nie sú zaistené potreby maloletých detí. Podľa nej obidvaja rodičia prezentovali, že sa nevedia dohodnúť o základných otázkach starostlivosti o maloleté deti, komunikácia medzi nimi viazne, spoločná osobná starostlivosť nie je v záujme maloletých detí. Výživné na maloleté deti je určené v zmysle metodickéj tabuľky, vydanéj MS SR. Výživné na každé dieťa po 120 eur vzhľadom na odôvodnené potreby maloletých zodpovedá aj ich nároku na podiel na príjme otca a z neho vyplývajúcej životnej úrovne otca v čase rozhodovania súdu. Určenie vyživovacej povinnosti je v najlepšom záujme pre maloleté deti, nakoľko slúži na uspokojovanie ich odôvodnených potrieb.

4.1 Matka preto požadovala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Kolízny opatrovník vo vyjadrení zo dňa 20.02.2025 uviedol, že vzhľadom na skutočnosti uvedené vo vyjadrení matky má za to, že súd prvej inštancie rozhodol vecne správne. Zotrval na svojom návrhu v predchádzajúcom vyjadrení.

6. Matka prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 26.02.2025 súhlasila s kolíznym opatrovníkom a žiadala rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

7. Otec na vyjadrenie matky ani kolízneho opatrovníka písomne nereagoval.

8. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP, § 34 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“, § 3 ods. 5 písm. a/ CMP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 CSP), účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP, § 7, § 94 CMP) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 CSP) preskúmal rozsudok okresného súdu bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP) s prihliadnutím na vady konania, iba ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 67 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a postupom podľa § 378 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP rozsudok okresného súdu vo výrokoch II., III., IV., V., VI. a VII. potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP. Vo výroku I. zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý nakoľko nebol napadnutý odvolaním.

9. Okresný súd rozsudkom rozhodol tak, že výrokom I. manželstvo účastníkov konania rozviedol a ďalšími výrokmi II. až VI. upravil pomery manželov k maloletým deťom na čas po rozvoде. Výrokom VII. rozhodol o trovách konania.

10. Otec odvolaním napadol výroky rozsudku II., III., V. a VI., ktorými súd neschválil dohodu rodičov o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom uzavretú dňa 27.09.2024, o zverení maloletých detí na čas po rozvoде manželstva do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia sú oprávnení zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok v bežných veciach, o uložení povinnosti otcovi počnúc dňom právoplatnosti výroku o rozvoде manželstva prispievať na výživu maloletej výživným v sume 120 eur mesačne a na výživu maloletej J. výživným v sume 120 eur mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí, pričom styk otca s maloletými deťmi sa neupravuje, tento sa ponecháva na dohodu rodičov.

11. Odvolacia argumentácia otca spočívala na tvrdení o uzavretí písomnej rodičovskej dohody zo dňa 27.09.2024 ako i na tom, že aj po jeho odchode zo spoločnej domácnosti v októbri 2024 trávi po práci každý deň s deťmi, prespáva v spoločnom dome, uhrádza náklady na bývanie, zakupuje stravu a spláca spoločný úver. Okrem toho napriek poukazovaniu kolízneho opatrovníka na nemožnosť rodičov sa dohodnúť na úprave práv a povinností, rozhodol súd tak, že styk ponecháva na dohodu rodičov. Vytýkal preto súdu, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

12. V zmysle ust. § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvoде, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

13. Základom pre úpravu práv a povinností rodičov k maloletému je rozhodnutie o tom, komu bude dieťa zverené do osobnej starostlivosti, spoločnej osobnej starostlivosti, prípadne do striedavej osobnej starostlivosti.

14. Podľa § 24 ods. 2 Zákona o rodine ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o spoločnú osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem a ak obidvaja rodičia súhlasia so spoločnou osobnou starostlivosťou o dieťa, súd môže zveriť dieťa do spoločnej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto zaistené potreby dieťaťa.

15. Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

16. Odvolací súd oboznámiac sa s obsahom celého spisu sa stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu, ktorý vykonal dostatočné dokazovanie, prostredníctvom ktorého si zabezpečil skutkové podklady pre vydanie napadnutého rozhodnutia. Dospel k správne právnemu záveru o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvoде. V tomto smere poukazuje aj na dôvody napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP), ktoré považuje za správne a presvedčivé.

17. K poukazovaniu otca v odvolaní na uzavretú rodičovskú dohodu je potrebné uviesť, že súd pri návrhu dohody postupuje obdobne ako pri rozhodovaní o úprave rodičovských práv a povinností v konaní o rozvode a zároveň sa spravuje rovnakými zásadami, ako aby sa spravoval, keby v danej veci rozhodoval sám. V tomto smere bolo preto nesporne preukázané, že po uzavretí rodičovskej dohody došlo k zmene v tom, že otec detí opustil spoločnú domácnosť. Rodičia už nežili v spoločnom dome, v jednej domácnosti. Navštevovanie detí otcom po práci na určitú dobu, jeho občasné prespávanie v spoločnom dome a podieľanie sa na výdavkoch bývania a stravy, najmä keď matka je na rodičovskej dovolenke, nemožno považovať za výkon spoločnej osobnej starostlivosti. Okrem toho odvolací súd poukazuje na to, že pri spoločnej osobnej starostlivosti sa vyžaduje nielen záujem a spôsobilosť oboch rodičov o túto formu, ale najmä obojstranný súhlas so zverením dieťaťa do spoločnej osobnej starostlivosti. Vychádza to najmä z charakteru tejto formy starostlivosti, kde je vyžadovaná schopnosť rodičov dohodnúť sa priebežne na každodennom režime aj po rozpade vzťahu. Nesúhlas čo i len jedného z rodičov so spoločnou starostlivosťou by bol v rozpore s požiadavkou na schopnosť a vôľu vzájomnej komunikácie rodičov a ich priebežných budúcich dohôd. V danej veci matka po odchode otca zo spoločnej domácnosti už so zverením maloletých detí do spoločnej osobnej starostlivosti nesúhlasila. Nebol preto zo strany okresného súdu dôvod schváliť dohodu rodičov o spoločnej osobnej starostlivosti. Navyiac vo vyjadrení k odvolaniu matka poukázala na to, že otec začal pracovať v zahraničí, čiže reálne je z mesiaca doma týždeň a na výchove a starostlivosti o deti sa nijako nepodieľa a výdavky spojené s maloletými deťmi a domácnosťou si hradí sama. Naďalej preto nesúhlasila so spoločnou osobnou starostlivosťou. Otec na tieto tvrdenia matky nereagoval a preto ich bolo možné považovať za nesporné. Z toho dôvodu odvolací súd považoval záver okresného súdu za správny. Napokon rozhodnutie je aj v zhode s názorom kolízneho opatrovníka detí, ktorého úlohou je chrániť záujem detí.

18. Zákon o rodine neurčuje konkrétnu výšku výživného (okrem minimálneho, ktoré je každý rodič bez ohľadu na svoje možnosti a schopnosti povinný platiť), stanovuje iba kritériá, z ktorých má súd rozhodujúci o vyživovacej povinnosti povinného rodiča vychádzať. V § 62 ods. 1 Zákona o rodine je určený základ nároku dieťaťa na výživné od svojho rodiča až do doby, kým nie je schopné samé sa živiť a v odseku 2 tohto zákonného ustanovenia je určená rodičom povinnosť prispievať na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov s výslovným zakotvením, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti má súd prihliadať podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. V § 62 ods. 5 prikazuje Zákon o rodine súdu, aby nebral do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Výšku výživného reguluje Zákon o rodine aj v § 75 ods. 1 odôvodnenými potrebami oprávneného.

19. Odvolací súd sa s rozhodnutím okresného súdu pokiaľ ide určenie výšky výživného na maloleté deti stotožnil. V tejto časti poukazuje na odôvodnenie rozsudku okresného súdu. Mal za to, že boli zistené aktuálne odôvodnené potreby detí spojené s ich vekom (4 a 3 roky), možnosti a schopnosti rodičov a zohľadnené dávky štátu (prídavky na deti). Súd tak vychádzal z vyššie uvedených zákonných kritérií. Pokiaľ by sa na strane otca výrazne zmenili jeho zárobkové pomery (napr. v súvislosti s dlhodobjším výkonom práce v zahraničí) má matka možnosť domáhať sa prípadne zvýšenia výživného.

20. Podľa ust. § 25 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode (ods. 1). Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

21. Aj záver okresného súdu ohľadom neupravenia styku otca s maloletými deťmi považoval odvolací súd za stavu jeho stretávania sa s deťmi za správny. V podstate sa ani otec nedomáhal úpravy styku s maloletými deťmi uznajúc, že sa s nimi v čase rozhodovania okresného súdu stretával bez obmedzenia. Za stavu zmenenej situácie nie je z jeho strany v budúcnosti vylúčené sa úpravy styku s maloletými deťmi domáhať pričom aj v tom prípade má prednosť dohoda rodičov pred autoritatívnym rozhodnutím súdu.

22. Z týchto dôvodov mal odvolací súd za to, že konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Rozsudok okresného súdu preto podľa § 387 ods. 1 CSP vo výrokoch II., III., IV. (súvisiaceho výroku o zastupovaní detí a spravovaní ich majetku) V., VI. ako vecne

správny potvrdil vrátane závislého výroku VII. o trovách konania, pretože správne aplikoval ustanovenie § 52 CMP.

23. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 57, § 58 ods. 1, § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko návrh na náhradu trov konania nebol podaný. Neboli zistené ani dôvody pre aplikáciu ust. § 55 CMP.

24. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).